

Laura Rosenvinges 8. marts-tale

Taler

Laura Rosenvinge
Politiker

Dato

8. marts 2023

Sted

Onkel Dannys plads,
Vesterbro

Omstændigheder

Talen er holdt ved demonstrationen "100 grunde til 20 uger – hæv abortgrænsen!"

Kære unge stærke kvinder

Hold nu kæft hvor er jeg stolt i dag. 8. marts er en kampdag for os kvinder. Men jeg føler i alt for mange år, at vi glemmer faktisk at tage en kamp 8. marts.

Men kære veninder. (Og de venner der også er her), ikke i fucking år.

I år, kæmper vi.

Vi kæmper for at få Socialdemokratiet til at vågne op og forstå at det på høje tid, at vi tør at kæmpe for bedre abortrettigheder.

For at lade kvinder vælge selv. At sætte grænsen for abort op. At sørge for det ikke er et råd der skal tage stilling for kvinden, men det er hende selv.

At turde at sige, at der er alt for meget at vores syn på abort der er forældet. At alt for ofte, gør vi det som samfund, psykisk unødvendigt hårdt, at få foretaget en abort - også en medicinsk.

At sige nej til den umyndiggørelse der sker at alt for mange, især unge kvinder. Den umyndiggørelse der tvinger kvinder over Øresund. Den umyndiggørelse, der har gjort man i Norge er vågnet og nu nedsætter et udvalg, med det formål at få sat grænsen op.

I dag. Der kæmper vi for aborten. Det er jeg ualmindeligt stolt af.

For selvom, det vel og mærke er 50 år siden vi fik lovgivning, og man siden

nærmest ikke har ændret på et ord, så er det desværre langt fra alle, der mener det samme som os.

Så sent som i går, stillede en unge venstreorienteret kvinde mig nervøst spørgsmålet: “Er det her virkelig det rigtig at gøre? Risikerer vi ikke at puste liv til alle dem der ikke mener aborten bør være fri?”

Lad mig bare sige det med det samme. Man skal aldrig stoppe med at kæmpe for at få lov at bestemme over egen krop, fordi der er folk der mener at kvinder der får en abort er mordere.

Men at hun stillede det spørgsmål, fortæller faktisk meget godt hvad det er for en kamp vi står i. For ikke kun kæmper vi for noget i dag. Vi kæmper i høj grad mod nogen.

Vi kæmper mod alle dem der siger at vi skal sætte os pænt ned og bare være glade for at vi kan få en abort i det her land.

For halvandet år siden, stod jeg selv frem og fortalte om den medicinske abort jeg har fået.

Jeg fortalte om hvordan jeg følte det var enormt umyndiggørende, at jeg skulle igennem to læger, to sekretærer for at få lov at komme i mål med den beslutning jeg havde truffet. Om hvordan jeg blev tvunget op til min egen læge i troen om at jeg der skulle få udskrevet pillen til en medicinsk abort, men fandt ud af at det eneste jeg der skulle have var en samtale. Om da jeg var hos gynækologen, skulle underskrive et papir, hvor jeg skulle skrive under på at jeg altså godt havde forstået staten kunne hjælpe mig økonomisk hvis jeg ville have barnet.

Hvordan jeg følte det var et enormt tabu at skulle få foretaget en kamp og hvor jeg måtte chokeret blikke når jeg var ærlig og fortalte hvorfor jeg dagen efter havde det rigtig dårlig.

Det er så tabubelagt. Ikke mindste fordi jeg var 26 år, og i et forhold, så var der også mange der undrende spurgte - hvorfor egentlig? Hvorfor valgte jeg ikke bare at få barnet? Ville jeg ikke have børn?

Jeg skrev indlægget til Kristeligt Dagblad. Det blev det mest kommenterede

indlæg på deres Facebook-side på hele året. De måtte lukke kommentarersporet.

Jeg tænker I godt kan regne ud, at det ikke ligefrem var rosende ord der kom.

Men helt ærligt. Jeg mener faktisk ikke at det er et legitimt synspunkt at sige jeg er en morder fordi jeg fik en abort. Så fuck nu det. Det der overraskede mig mest, var de kvinder, som især ikke var i den fødedygtige alder, der udstillede mig og sagde at jeg var med til at fratage den rettighed som kvinder før mig havde kæmpet så hårdt for.

Aldrig har jeg følt mig så svigtet af en generation af kvinder, der ellers, især en dag som i dag, kalder [på] søstersolidaritet, og som selv har prøvet at få at vide at de skulle sætte sig ned og være glade for hvad de har.

Det her, det handler om os.

Kære veninder. Man må altid kæmpe for sin rettigheder. DET har vi fandme pligt til for fremtidens generationer også.

Kæmp videre. Bliv ved. Lad os stå sammen om det her. Det bliver op ad bakke, men hvis man ikke lytter til hvem det handler om, så har vi som parti tabt essens af hvad vores demokratiske repræsentative ophav har lært os.

Hæv grænsen, modernisér loven, stop umyndiggørelsen.

Tak

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

8. marts-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/laura-rosenvinges-8-marts-tale>